

**ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
MAGYAR NEMZETI KÖNYVTÁR**

**BIBLIOTHÈQUE NATIONALE SZÉCHÉNYI
BUDAPEST, HONGRIE**

1978

FM/3/2423

1874:1

1:15

FELVÉTELEINKNÉL A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUMBAN TALÁLT HIÁNYOSSÁGOKAT AZ ALÁBBLIAK SZERINT JELÖLTÜK

AZ EREDETI NEHEZEN OLVASHATÓ. A NYOMÁS ELMOSÓDOTT, A HÁT-OLDAL NYOMÁSA ÁTÜT. AZ OLDALT RESTAURÁLTÁK, EZÉRT A SZÖVEG HALVÁNYABB. AZ EREDETI SÉRÜLÉSE MIATT A SZÖVEG HIÁNYOS

A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUMON TINTÁVAL V. GRAFITTAL ALÁHUZÁSOK, BEJEGYZÉSEK, FOLTOK TALÁLHATÓK

A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUM SZINES

AZ EZT KÖVETŐ FELVÉTELEN RÉSZLETES TÁJÉKOZTATÁST ADUNK A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUM TARTALMÁRÓL, A HIÁNYOKRÓL ÉS AZ ABBAN ELŐFORDULÓ CSONKASÁGOKRÓL, SÉRÜLÉSEKRŐL

JÁSZKUN POLGÁR

1874. /1.évf./ Jászberény. Megj.: hetenként.

Közérdekű, gazdasági, ismeretterjesztő
és szépirodalmi hetilap.

A felvételeket az Országos Széchényi
Könyvtár H 827.számú anyagáról készi-
tettük.

A felvétel közben előtűnt nyomáshi-
bákat a filmen jelöltük.

Minden tekerés elején jelmagyarázat
található.

1874. /1.évf./ apr. 30-aug. 27. 1-18.szám. Teljes.

Mutatványszám: 1 db: 1874. apr. 30.

JÁSZKUN POLGÁR

1874. /1.évf./ Jászberény. Megj.: hetenként.

Közérdekű, gazdasági, ismeretterjesztő
és szépirodalmi hetilap.

A felvételeket az Országos Széchényi
Könyvtár H 827.számú anyagáról készí-
tettük.

A felvétel közben előtűnt nyomáshi-
bákat a filmen jelöltük.

Minden tekerés elején jelmagyarázat
található.

1874. /1.évf./ apr. 30-aug. 27. 1-18.szám. Teljes.

Mutatványszám: 1 db: 1874. apr. 30.

JÁSZKUN POLGÁR.

Közérdekű, gazdasági, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelen minden csütörtökön.

Előfizetési feltételek:	Szerkesztőségi iroda:	Hirdetések díja:
Május 1-től augusztus végeig . . . 2 frt.	I. tized, 84-dik szám alatt.	Egy 3 hasábos petit sor helye . . . . . 10 kr.
" deczember " . . . . 4 frt.	Kiadó hivatali: Gerzsány Antal, II. tized, saját házában.	Többszöri hirdetések engedményben részesülnek. Kinestári illeték külön . . . . . 30 kr. Nyilttér sora . . . . . 25 kr.

Tájékoztató.

Elvünk: a tiszta önzetlen hazafiság alapjain, minden bármi néven nevezendő **pressiótól ment független szabadalvőség.**

Célunk: A hazai állapotok, viszonyok, és mozgalmak figyelemmel kísérése, s lehető leggyorsabb közlése. Az ország, de legfőképen a Jászkunság közérdekeinek szerény — de összes — képességünkkel támogatása s lehetőleges előmozdítása.

Azért míg minden e nemes célra irányzott törekvést összerünkkel gyámo-lítandjuk, addig minden bárki által ez ellen intézett merényleteket s támadásokat kérlelhetlen szigorral ostorozandjuk.

Mindent elfogunk követni, hogy vidékünk társadalmának meglazult kötelékeit minél összefűzzük, s a szívélyes és barátságos megközelítés által eszkö-

zölhető **egyetértést**, e valódi áldását a nyilvános társadalmi életnek — nem csak eszményileg, de tényleg is életbe léptethessünk.

A közérkölesítésnek — mint a társadalom ez egyik legerősebb támpontjának — hű és szigorú őrei leszünk, s az ez ellen elkövetett nyilvános botrányokat tollunk leghegyesebb élével rovandjuk meg.

Igyekeznünk fogunk a közművelődés előmozdítására törekedve hasznosan mulattatni.

Ámde nagy hűhóval nem ígérjük, hogy lapunkat világhírű költők s nagyírók munkáival ékintendjük, sőt ellenkezőleg nem is erre, hanem arra fordítandjuk fő-törekvésünket, hogy a Jászkunságban oly szép számmal mutatkozó fiatal kezdő írói tehetségeknek lapunkban tért nyitva ki-

képzésüket s előhaladásukat lehetővé, könnytűvé tegyük, sőt azt minden kitelhető erőnkkel elő is mozdítsunk.

Azért ezennel szívélyesen szólítjuk fel a Jászkunság mindazon fiait, kik az írói vagy költői pályára készülnek, hogy minket munkálataikkal bizalomteljesen közelítsenek meg, s mi eleve is ígérjük, hogy mindazokat, kikben a költészet bármily zsenge vénáját is felfedezendjük, nemcsak a legmelegebben serkentendjük s buzditandjuk megkezdett pályájuk folytatására, de sőt minden igyekezetünket arra fordítandjuk, hogy a csiszolatlan gyémántot kiköszörülve, kellő értékére emelhessek.

Mínthogy pedig a Jászkunság vidékének legfőbb, legáldásdúsabb foglalkozása a **fidmüveies**, különös gondot és figyelmet fordítandunk a **közgazdaszatra**

A SZÉPNEM SZÁMÁRA.

A sorshoz.

Óvás fellegekbe búrkolt
Az éj,
Természet ólén jajgat
A szél,
Az égen egy csillag sem
Ragyog,
Alszanak! — Ébren csak én
Vagyok;
Nem alhatom, keblem sir
S kaczag,
Oh én szerenesétlen árny
Alak!
Mi vagyok én? úgyhiszem
Semmi.
Kis féreg, kinek el kell
Veszni,
Mégis kedves nekem, e
Világ,
Habár rám, k'gyót, békát
Kiált,
Nem halok meg! bár csak váz
Vagyok,
Hisz szenvedésem nem oly
Nagyok;
Mindössze is megcsalt a
Remény,

Mely oly esábbal kandikált
Felém,
Szép palota s takaró
Helyett,
Nyúgágyamúl mocsárra
Lelek; —
Kijátszalak! hidd meg ezt
Nekem,
Eltűnt palotámat, fel
Lelem,
Mert fényes gyöngy kastéllal
Felér,
Hogyha az ember, újra
Remél.

Pedig már látom, kész a
Palota,
Majd minél előbb, jutok
El oda,
S elnem is veszik tőlem
Azt soha,
Eltávozom, — a legszebb
Faluba,
És e csendes falú, — a
Temető,
Honnan éjjel egy siri hang
Dörg elő,
Enyém . . . . mert én vagyok ott
A király;

Palotám fölött a nép
Búsan áll;
Csak testem nyugszik, a zöld
Hant alatt,
De szellemem — majd a nép
Közt marad;
S így kilez játsza a sors
Kereke,
Mert nem hal meg a költő
Szelleme.

Gerzsány Antal.

Az utolsó Zrinyi

eredeti történeti beszély.

Irta:

Turcsányi Gyula.

I.

A németujvári gyászos katasztrópha, melyben Zrinyi Péter, Frangepán s társaik a zsarnokság hóhérpallosa által vértettek el, megrázkódtatá egész Magyarországot.

A nemzet jobbjai méltó borzadályal, de — a kényszerűség parancsolta — néma fájdalommal fogadták ezen — a hazafiság szentsége ellen irányzott — merényletet.

Ámde emberi gyarlóságunk egyik főbűne: a feledés!

Minden, még a hazafiai kebelen ejtett sebet is az idő meggyógyít.

Igy lón lassan a németujvári esemény is feledve.

s e végből több jeles hazai, sőt külföldi szaktudóssal már is összeköttetésbe léptünk.

Ámde vidékünk ipara s kereskedelmének haladását is tőlünk kiteljesítőleg előmozdítani törekedünk, e czélból időnként városunk, sőt ha az ajánlat hiteles leend, vidékünk jelesebb ipar- s kereskedelmi czégeit ajánlólag mutogatjuk be az olvasó közönségnek.

Továbbá miután a Jászkunság szépneme műveltség tekintetében hazánk többi vidékének kitűnő mintául szolgálhat, számukra tárczarovatunkat — csak hogy e már nagyon is elkoptatott czim mellőzésével — kiválóbb versekkel s majd történelmi, majd pedig társadalmi beszélyekkel lehetőleg érdekesen töltjük be.

Ha ügybuzgó színigazgatónk társulatával itteni működését megkezdendi, az előadásokat figyelemmel kísérendjük s azokról a körülmények s viszonyokhoz alkalmazott rendes bírálatokat közlendünk.

Hogy a Jászkun vidék érdekeit, közs társadalmi viszonyait éber figyelemmel kísérhessük, s azok érdekesebb mozzanatait időnként közölhessük, felkérjük a Jászkunság minden városa s községeinek ügybuzgó honpolgárait, hogy minket minél gyakrabbi értesítésekkel megközelíteni sziveskedjenek.

Végül ugy a nagyvilág mint hazánk legújabb eseményeit, nem különben, sőt főképen városunk s az egész Jászkunság újdonságait minél gyorsabban s lehető legélénkebb tollal közölni igyekezzünk.

Most tehát csupán a Jászkunság lelkes közönségének pártfogásától függ, hogy e nemes törekvésünket siker koszorúzza.

Néhány testvéri szó.

(G. A.) A nép szellemi fejlődése minden előre törekvő államban oly elkerülhetlentl szükséges, mint a természet kinyílására a tavasz, mert csak a művelődés vezet azon czél felé, hol anyagi jólétneknek biztos támpontokat szerezhetünk. Világosság! — Ez jelszavam, ebből indulok most is ki, midőn azon czélt tűzém magam elé, hogy a Jász-Kunsági előhaladását szellemi téren minden tölem telhető irányban előmozdíthassam; — s ugy hiszem ezen szent czélunk, melyre törekvésem irányul, buzdítóm a legszentebb jó akarat levén, lehetőleg megfogok felelni; nem ígéretnek előre, megmutatandja a következmény, s nem is állítok fellegvárakat, nehogy a körülmények elodázhatlan befolyás következtébeni netalán megsemitült törekvésem annál mélyebben sujtsa a kebleket, de igyekezni fogok mindazt mi szép és nemes előmozdítani, s korbaesolni mindazt, mi csak legkevésbé akadály- és hátrányára lehet a Jász-Kun nép virágzása, önállósága s boldogsága ellen; — s im most a legválságosabb perczben fogom zsenge tollamat, hogy azt szülőföldem támogatására feláldozhassam; mint Jász-Kun testvéreimhez a véri szeretet bizalommal járulandok, kikérve viszonti testvéri bizalmokat s ragaszkodásukat s újból is ígervén, hogy minden

igyekeztem s tehetségemet felfogom használni vidékünk igényeinek kelleőleg megfelelni, s kérem tehát becses pártfogásukat lapunk terjesztésére és támogatására nézve.

Közgazdaszat.

Valamennyi hazai nemzetgazdaságunk egyhangulag állítja, hogy az alföldi gazdaság egyik legkárosabb hiánya az, hogy buzatermő szép rónáinkon nincsenek erdők.

A Jász-Kunság is e hiányban szenved. Pedig ha lennének erdeink, nem volna oly gyakori vendégünk az aszály, mert természettanilag bebizonyított tény az, hogy az erdő fellegetek, illetőleg essőt vonz. Egyszersmind pedig jó tüzelőanyagban sem szenvednénk oly nagy hiányt.

Felszólítjuk tehát a vagyonosabb földbirtokosainkat, hogy a faültetésre különös gondot fordítsanak.

Kezdetben ez fáradságos s mit sem jövedelmező foglalkozás leend, de néhány év alatt dúsan fizetendi vissza nemcsak a fáradság, de a várakozás kamatát is.

És pedig kísérletet lehetne tenni nemcsak akác, de tölgy, bük, juharfával is.

Lesznek, kik kifogáskép hozandják fel, hogy a föld talaja nem fogadandja kedvezőleg a fák gyökereit, de az ily kifogásolás csak a tenni nem akarás palástolása.

Pedig mily különbséget és kedvező

Ez időben Pozsony volt az ország fővárosa, mert ő Buda ormain a felhold ékeskedett.

A magyar arisztokrácia tehát Pozsonyban székel.

Az ideiglenes fővárosban nagy volt az élénkség.

Eszterházy nádor nagyszerű tánczestélyt rendezett, melyre nemcsak a Pozsonyban lakó, hanem az egész ország főbb uri köre hivatalos lón.

E tánczestélynek főczélja volt, a német-újvári események következtében szétriasztott uri társasköröket ismét összehozni.

A nádor az udvar kegyence, s annak vak hódolója volt.

X. báró palotájában is nagyban folytak a bálai előkészületek.

E pillanatban is a család tagjait a dolgozó teremben együtt találjuk.

Áll pedig e család nőiréze egy anyából és két felserdült bájós leányból.

A két nővér gyönyörű képviselője ama költői eszményképnek: É j é s k o r á n y.

Mert míg az idősb ezüst szint játszó dús ezöke hajzattal, hosszas méldzó halvány pírrel ékített arczal, s ójsötét szemzárral; addig az ifjabb ében hajfürtökkel, gömbölyn lángpirosságban diszló vidám arczal és egyszerű kék szemekkel bír.

Mindkettőnek orra finom metszetű, ajka oper szinű és nagyságú, termete pedig sugaras magas s mint a czedrus oly deli egyének.

Nemcsak a két leányka s a mama, de

még néhány delő is e pillanatban ruha varrással s ékítéssel van elfoglalva.

Az ifjabb nővér vidám mosolyal s élénk taglejtéssel kiséri működése minden mozdulatát, ellenben az idősb komoly ábrándba mélyedve márványszoborkénti ridegséggel végzi foglalatosságát.

— Jaj megszürtam az ujjamat — kiált fel az ifjabb. — No Luísa ez azt jelenti, hogy e ruhában hódítást teendesz.

— Ugyan Katicza — felel komoly, de bájdlús esengősi hangon az idősb — hogy mondhatasz ilyet, hiszen jól tudod, hogy engemet világi dolgok nem érdekelnek.

— Igaz! — feleli az ifjabb negélyezett ünnepélyes hangon — boesánat mater Ludovica, mindig felejttem, hogy szent Szororral van dolgom.

— Katicza —! miesoda esintalan tréfa ez, — szól közben az anya — illik-e nővéred magasztos hivatását kigúnyolnod?

— Kedves mama! én nem nővérem hivatását gúnyolom, csak azért tréfálok, mert sehogy sem értem, hogy egy leendő apáca mért megy bálba.

— Gyermek! felel fődőlög az anya, — Luísa fél év mulva töltendi be 18-ik évét, s akkor a mi asszonyunk zárdájába lép, de atyja magának a nádornak kívánatára eltökélte, hogy e fénys bálon ő is veled együtt megjelenjen, s itt mintegy búcsut vegyen a világ hiú örömeitől.

— Én pedig atyám kívánatát készséggel teljesítem, — szól Luísa — szelid s méla hangon, — habár a bálai zaj és mulatozás iránt legkisebb hajlamot sem érzek.

— Ez az én érdemem, gyermekem — szól örömkönyűket hullatva az anya, — mert én neveltelek ugy, hogy istennek tett szent fogadásmat, annak ünnepélyességéhez s nagyszerűségéhez mértén teljesíthess.

E pillanatban az ipas Farkas huszárkapitány urat jelentő.

A terem kettős szárnyu ajtaja szétvált, s egy deli ifju, az oly szép és feltűnő huszártisztí egyenruhában jelent meg.

Míg a szokásos üdvözlések megtörténnek, a fenti beszélgetés értelmének kiegészítésére meg kell említenünk, hogy a család idősb leánya csakugyan születése óta a kolostornak volt szánya.

A báróné a vakhit túlrajongásának egy gyarló pillanatában fogadalmat tőn, hogy első szülött gyermekét, melyet már akkor szíve alatt hordozott, istennek ajánlandja fel. Vagyis akkori szokás szerint, ha fiu leend, egyházi pályára, ha leány a kolostornak szentelendi.

Hogy pedig a báróné e fogadalmat megtartsa, sőt megszületett gyermekét annak értelmében nevelje is, arról Kolonics akkori bíbornokprimás hü szatellisei a jezsuiták, gyóntatóatyák s házi barátok képében gondoskodtak.

Megjegyzendő, hogy a báróné dúsgazdag volt, s így nem a leánykának, hanem a báróné kincsének a zárda számára megnyerése a fő, vagy majdnem egyedüli buzdító ok lón.

(Folyt. köv.)

és 81-ik §§-ai értelmében tisztelettel meghivatnak.

A tanácskozás tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés az 1872-ik üzletéről.
2. Az évi forgalom és mérleg kimutatása s a számvizsgáló bizottság jelentése alapján a felmentvény megadása.
3. Az évi jövedelemlről intézkedés.
4. Számvizsgáló bizottság megválasztása.
5. A kilépő bizottmányi tagok helyett újaknak választása.
6. Intézeti ügyvéd megválasztása.
7. A hitelügyelet szabályainak előterjesztése, és az egyletnek esetleg megalakítása.

Levelezés.

B u d a p e s t, april. 24.

Kedves barátom!

Ma van szent György napja, s én mégis rá érek s kedvet találok tollat fogni kezembe, ez bizonyítja, hogy ránk boldog pestiekre nézve szent György megszűnt a véres izzadság s a Hausherrekre az aratás napja lenni. Azonban nálatok ma van a cselédhurezorkodás fatális napja. Azért írok tehát, hogy, ha bosszankodol, e levél némileg felvidítson.

De mivel vidítsalak fel? Ha kis Elemér fiadról volna szó, megírnám, hogy piacunkon a cseresznye már mutatkozik. Persze izetlen mint az olaszországi ily fajta gyümölcsök rendesen, de azért csak cseresznye az, s így Elemérke aligha nem örvendene neki.

Ámde téged mivel lepjelek meg kellemesen?

Aha! tudom már! Mint „neugopakenes“ lap szerkesztője azt a tudósítást csak kedvesen veendod, hogy a fővárosban — s ez vajmi csoda dolog! sem e hóban, sem a közeljövőben új lap nincs készülöben, így azután az újat kedvelő publikum annál is inkább kapni fog a tied után.

No de hagyjuk a „geoft“ ügyeket, mert azok itt legesekélyebb vizsgálat, s felüldítő színezettel sem bírnak.

Szóljunk tehát a színházról.

De nem ám a németről, hol az elévülhetlen „Alte Schachtel“ Gallmayer kisasszony röhögtegi meg jelenleg a sógorokat, — hanem a nemzeti színházról.

E hazailag s nemzetileg fontos intézetünkről egyik — helyesen szerkesztett — napi politikai lapunk a multkor clesen ugyan, de igazságosan jegyezte meg, hogy az a főnemes „nemzeti“ cím helyett, valami komédia elnevezést érdemelne utóbbi műveleteiért, — és ama lapnak tökéletesen igaz volt, mert ez intézetünk naponta alább sülyed. Azért hagyjuk ezt is, ebben sincs semmi vidító.

Ha már színházat emlegetünk, ám jó lesz ama „Mise en scene“-t is felhozunk, mit a cirikumpektusz száz atyafiak (de mostohák) a magyar intézmények, és magyar nemzet ellen, minden józan ember méltó bosszátására folytatva rendeznek. Eddig csak politikai tót-, illetőleg szászágásokat s bukfeneket csináltak, de most már annyira felbátorodtak — hogy a szájkosár nem ártana nekik. Kár az ily vakmerő dühöngéseket — oly tulságos flegmával nézni s eltűrni.

Mert ime, ha a szászok rosz példája elharapózik, s a mi eszslau, és brünni háziuraink közt. — kiket a sok üres szállás különben is ingerel — talál majd a „Strike“ kitörni, akkor volnánk mi csak megakadva,

mert ez a vadnépség képes volna még a morva és cseh civilizációt is ránk erőszakolni. A sok elemi, politikai, társadalmi s financiaiális csapás mellett, még csak ez hiányzanék.

No barátom, fel akartalak soraimmal vidíteni, de tartok tőle, hogy még jobban elkedvetlenítém kedélyállapotodat, ám akkor állj rajta azzal bosszút, hogy lapod mutatóvényszámában tedd közzé e sok üres irkafirkámat. *)

Isten és e z e r praenumeráns veled

Don Caesar de Bazán.

Hogy áll a világ?

Franciaországban a legitimista párt nagyon mozog. Még a rendes évi búcsújáratot is politikai czelokra használják fel. A republikánus párt szintén a maga révére fáradozik. E közben Mac-mahon conservatív respublikaia esendesen s fontolva haladólag folytatja működését. Hogy a könnyüvéru, és szeszélyes francia meddig lesz vele megelégedve, az az idő kérdése.

Németországban nagyszerű dolgok történnek. A parlament közelébb a felfegyverkezést, illetőleg oly hatalmat adott Vilmos császár kezébe, mit nemesak a francia néz gyanakvó szemmel, de sőt Európa a legkomolyabb aggalommal szemlélhet, mert a német (illetőleg porosz) hadsereg már is oly tekintélyre vergődött, hogy a continens egy állama sem merne vele — biztos siker reményével — szembe szállani, hát még ezen utóbbi intézkedés által valódi rettegett haderővé válland. Ismerve azonban Németországnak a civilizáció iránti kitünő hajlamát, bizatosan felteszszük, hogy e haderőt nem a szabadság és polgárosodás elnyomására, hanem leginkább arra használandja, hogy nagyhatalmú állását méginkább megszilárdítsa, s a bizonytalan jövő esélyeinek romboló behatásától megóvjja.

Spanyolország, a dicső Cidek, a kitünő honfiak s a lángoló hazaszeretet ezen egykoron mint országja, folyvást a pártviszály áldozata. A carlista mozgalom, mint elfojthatlan tüzvész, pusztítja a szerencsétlen országot. Serrano ugyan erélyesen működik, hadoszlopai a felkelőkön rendszeren győzedelmeskednek, de alig verték le és semmisíték meg a lázongókat egy ponton, már a másikon ismét felemelik zászlójukat. Utóbbi időben a tengeren támadták meg a Carlistákat, s már is sokkal nagyobb sikert arattak ellenök, mint sokkal hosszabb idő alatt a szárazon. Ezen egykor oly nagy nemzet iránti rokonszenyből, nagyon óhajtának, ha végre a béke anyala szállna Hispania gyönyörű ölébe.

Ausztriában még mindig legfontosabb eseményt a vallásügy képez. A clerus nagyon el van keseredve az országgyűlés irányzatai ellen.

Angolország hallgat s gyűjtőgeti szép esendesen a kincseket. Nagy mesterek azok a John Bullok, spleenes egykedvűséggel nézik Europa különböző irányú mozgalmait, nem igen törődve egyébbel, mint a gyapju sat. árával.

*) Megitték.

A szerk.

APRÓSÁG.

× Hajnald kalocsai érsek egy czimzetes püspök felszentelését követő „obligát“ lakomán mint házigazda az első áldomást a pápára és királyra emelte. Ha Haynald magyar ember, akkor nem tudjuk mit keresett ezen első áldomásban a pápa — vagy csak egy jutott oda, mint Pilátus a „Credoba.“

A jövő számtól kezdve FÖVÁROSI KALAUZ cím alatt, egy eddig még soha lapban nem használt saját találmányunk szerinti czég-kimutatást közlünk.

Ebben a testvér főváros minden ipar, kereskedelem s üzletágának legjelesebb, legszolidabb czégel lesznek pontos czimzettel közzételve.

Czélünk vidékünk bevásárlóit nemcsak az utóbbi időben oly nagy hűhóval gyakorolt hirdetések által félrevezetéstől megóvni, de sőt számukra idő és költségkímélést is eszközölni.

Mert ha a Jászkutság bármely vidékéről kihazasítás, vagy más tömeges bevásárlás végett bár ki is a fővárosi czégekhez akarand fordulni, nem kellend akár személyesen felutaznia, akár pedig ismeretlen s így bizonytalan hitelű czégekhez fordulnia, hanem lapunk FÖVÁROSI KALAUZ-át elővéve minden üzleti tárgyat egyszerű levél útján rendelhet meg.

Mi az általunk közzéteendő czégekkel komoly összeköttetésbe léptünk, 15 évi pesti létünk alatt alkalmunk volt a legjelesebb minden szakbeli üzleteket klismerhetni, s így minden megrendelével szemben — a FÖVÁROSI KALAUZUNK-ban megemlítendő czég jelessége, szolidasága, pontos jó kiszolgálata s jutányos áruierít, szavatosságot vállalunk.

Meg vagyunk győződve, hogy FÖVÁROSI KALAUZUNK rövid idő alatt vidékünkön nemesak keresett, közkedveltségű, sőt nélkülözhetlen is leend.

A szerkesztőség.

Előfizetési felhívás

„JÁSZKUN POLGÁR“

czimű

közérdekű, gazdasági, ismeretterjesztő és szépirodalmi

HETI LAPRA.

Megjelen minden csütörtökön egy nagy íven.

Előfizetési feltételek.

A „Jászku polgár“ april végétől kezdve hetenként egy íven megjelen minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Augusztus végeig . . . . . 2 forint
December végeig . . . . . 4 forint

Az előfizetési pénzeket a legegyszerűbb postautalványok által kérjük alóli kiadóhivatalunkba beküldeni.

A jászberényi nyomdai hanyagságokat kikerülendők, lapunkat mindaddig, míg egy jól felszerelt nyomdáról gondoskodva leendő Budapestest nyomtatandjuk.

GERZSÁNY ANTAL s. k.,

II-dik tízold, saját haz, mint kiadó.